

ning til endvidere at tilføie et nyt Arbejde. Det vil altsaa blive Hovedspørgsmaalet, hvad der skal projecteres, foruden de anførte 5 Arbejder. Da Silkeborg-Beiens Fortsættelse vesten for Sneiberg er forholdsvis af ringere Bigtighed, og da de ikke grundforbedrede Dele af den østre Hovedlandevei, der alt er vidt fremskreden, ere i en taalelig Stand, er det formeentlig den vestre Hovedlandevei, der ved Slutningen af næste Aar vil være naaet til Ringkjøbing, og Veien mellem Viborg og Randers, for hvilke der hidtil aldeles Intet er gjort, hvorom her er Spørgsmaal.

Det er af den forstnævnte af disse Veie, at Ministeriet har foreslaaet at optage Stykket mellem Ottesund og Struer, uagtet samme efter den oprindelige Plan først skulde udføres sidst af alle Hovedlandeveje, i Aaret 1861—63. Denne stærke Afvigelse fra den tidligere Plan er motiveret derved, at et Stykke af denne Veie er udsat for Udelæggelse af Klimfjorden, og at dette Veianlæg har særdeles Interesse for Ringkjøbing Amt med Hensyn til Ordningen af de mindre Landeveies Gang i Amtets nordlige Deel. Udvalget har haft Leilighed til at forvisse sig om, at Ringkjøbing Amtsraad lægger særdeles Vægt paa dette Arbejdes snarlige Udførelse. Ved Siden deraf har Udvalget fra den landøkonomiske Forening i dette Amt modtaget et udførligt, af Ringkjøbing Kjøbstads Communalbestyrelse, af Amtet og Amtsraadet stærkt anbefalet Andragende om i det her omhandlede Aar at foretage Veistykket mellem denne Kjøbstad, hvis Belfærd haardt trues ved Indseilingens tiltagende Tilstand, og Allsborg, hvilket Veistykke er fælles for Færsele, baade til Lemvig og til Holstebro, og saaledes af Bigtighed for et betydeligt Opland, og derhos er i en i høj Grad maadelig Forfatning. Endelig er der i saa mange Aar fra Viborg Amt blevet gjort en velbegrunderd Fordring paa, at Hovedforbindelsen mellem denne By og dens Opland med det øvrige Land maatte blive grundforbedret, at der saa meget mere turde være Opfordring til, foruden de under Nr. 6 opførte $1\frac{3}{4}$ Mil mellem Viborg og Drum, at medtage de $1\frac{1}{2}$ Mil mellem førstnævnte Landsby og Læs-

sten, som disses samtidige Udførelse uden Tvivl vil frembyde flere Fordele.

Idet Udvalget antager, at disse tre Veistykker ere de som her nærmest kunne komme i Betragtning, men at det ingenlunde kan ansees for afgjort, at det af Indenrigsministeriet under Nr. 3 foreslaaede Arbejde mellem Ottesund og Struer fortjener Fortrin, skal Udvalget indstille, at de i næste Aar projecteres alle Tre, hvilket ikke vil kunne falde de af Ingenieurcorpset til Veivæsenet afgivne Officerer vanskeligt, idet Udvalget vel ikke tør forudsætte, at de alle Tre ville kunne komme til Udførelse i Aaret 1854—55, men fordi det sikkert er i Sagens Interesse, at der aabnes næste Rigsdag Leilighed til at træffe Valget dem imellem, under tilbørligt Hensyn baade til Omkostningerne, som først ved Overslagene ville kunne bedømmes, og til de Oplysninger, hvormed Regjeringen uden Tvivl næste Aar vil ledsage sine Forslag i saa Henseende, hvad enten disse nu ville fremkomme under Finantsloven eller under en særlig Lov.

Stjøndt Udvalget ifølge det Forestaaende ikke i og for sig kan ansee det for afgjort, at den indbyrdes Folgeorden imellem de til Udførelse i næste Finantsaar projecterede Veiarbejder bør fastsættes ved særskilt Lov, finder det dog saa meget mindre Betænkelse ved at tilraade Thinget i den Henseende at tiltræde den af Landsthinget alt fattede Beslutning, som det haaber, at Finantsloven vil sætte Regjeringen istand til at udføre samtlige deri optagne Arbejder. Derimod foreslaaes det at tilføie Bestemmelsen af de Veianlæg, til hvis Udførelse i 18^{54/55} de fornødne Forarbejder blive at foretage i næste Aar. I Henshold hertil indstilles:

at Lovudkastet betegnes som § 1;

at der tilføies som

§ 2.

I Løbet af 1853 skulle de fornødne Forarbejder foretages til, at nedenstaaende Anlæg af